

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№50 (1097) 23 грудня 2021 року

Заснована 1 грудня 2000 року

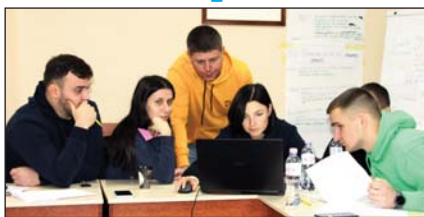
ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

МОЛОДЬ АТОМПРОФСПІЛКИ: СТРАТЕГІЯ НА НАСТУПНІ П'ЯТЬ РОКІВ

Визначено конкретні напрями роботи

За дорученням Президії ЦК Атомпрофспілки у грудні відбулося засідання Центральної Ради Організації молоді Атомпрофспілки, а також черговий захід у межах освітнього проекту «Колегіум Атомпрофспілки». Протягом трьох днів, 16-18 грудня, на базі Навчально-методичного центру профспілок у Чернігові молодь працювала над «Програмою дій Організації молоді Атомпрофспілки на 2022-2027 роки». Центральна Рада затвердила проект Програми та доручила робочій групі доопрацювати його. Затвердити програму заплановано в березні наступного року на VII З'їзді ОМА. (Закінчення на 2-й стор.)

РОБОЧА ПОЇЗДКА КЕРІВНИКА ЕНЕРГОАТОМА

Перспектива розвитку ХАЕС — будівництво нових потужностей

17 грудня 2021 року під головуванням т. в. о. президента ДП НАЕК «Енергоатом» Петра Котіна відбулася нарада з питань реалізації перспектив будівництва нових енергоблоків на ХАЕС, підбиття підсумків роботи за поточний рік.

Нарада пройшла за участю представників «Енергоатома», первинної профспілкової організації Компанії, обласної, районної держадміністрації, міської ради, підприємців та керівництва ХАЕС.

Розпочинаючи нараду, керівник «Енергоатома» розповів про основні досягнення Компанії за 2021 рік, акцентуючи увагу на найближчих перспективах щодо спорудження нових енергетичних потужностей на Хмельницькій АЕС. «Ми є локомотивом прогресу в атомній галузі. Саме з майданчика ХАЕС буде розпочато реалізацію нових масштабних проектів з будівництва двох енергоблоків за технологією AP1000. Наразі підписані угоди «Про надання послуг з розроблення проекту AP1000 на Хмельницькій АЕС», «Про закупівлю тренажера та обладнання з тривалим терміном постачання для проекту AP1000 на Хмельницькій АЕС», — наголосив очільник «Енергоатома».

За словами виконавчого директора з персоналу ДП НАЕК «Енергоатом» Олега Бояринцева, здійснюється добір персоналу для роботи на енергоблоках за новою технологією, додатковою вимогою для якого є знання англійської мови.

Генеральний директор ВП ХАЕС Андрій Козюра поінформував присутніх про основні виробничі показники, охопивши

також питання підвищення безпеки, модернізації, реконструкції, підготовки персоналу, соціальної політики, а також подальших перспектив енергопідприємства. «Перспектива розвитку ХАЕС — будівництво нових потужностей, і маємо розпочати з повномасштабного тренажера. Нові енергоблоки — наша реальність, наше майбутнє», — наголосив керівник ХАЕС.

Після завершення наради учасники привітали колектив Хмельницької АЕС із професійним святом, Днем енергетика, побажавши безпечної та безперебійної роботи та реалізації поставлених завдань.

АТОМНІ НОВИНИ

Є план з виробництва електроенергії — 2021!

• 18 грудня 2021 року о 23.00 Запорізька атомна електростанція виконала планове завдання з виробництва електроенергії за 2021 рік — 34 млрд 189 млн кВт-год. електроенергії.

«2021 рік для колективу Запорізької АЕС був плідним, насиченим важливими подіями. Вперше за 37-річну історію підприємства Запорізька АЕС отримала змогу нести навантаження, що дорівнює 100% встановленої потужності — 6000 МВт. Працюючи шістьма енергоблоками, станція зараз видає історичний максимум електроенергії для потреб населення та промисловості України. А рік, що минає, ми традиційно завершуємо достроковим виконанням річного плану», — прокоментував подію т. в. о. генерального директора Запорізької АЕС Дмитро Вербицький.

Сьогодні Запорізька АЕС генерує в об'єднану енергетичну систему понад 40 відсотків всієї електроенергії, що виробляється атомними електростанціями України та п'яту частину від загального виробництва електроенергії в країні. Весь зимовий період станція планує працювати в режимі максимального навантаження.

За 37 років експлуатації Запорізька атомна електростанція виробила понад 1 трлн 232 млрд кіловат-годин електроенергії і є основним підприємством в Україні, яке забезпечує промисловість і населення доступною та екологічно чистою електроенергією. До кінця року станція виробить додатково ще сотні мільйонів кіловат-годин електроенергії, що дозволить Україні заощадити газ та вугілля.

Запорізька АЕС функціонує надійно, безпечно, на 100%.

• 19 грудня 2021 року о 4 год. 47 хв. колектив Хмельницької АЕС виконав планове завдання з виробництва електроенергії у 2021 році. Цьогорічний плановий скорегований показник становить 12 млрд 450 млн кВт/год. електроенергії.

З початку експлуатації двома енергоблоками ХАЕС вироблено 325 млрд 054 млн кВт/год. електроенергії. Цих показників вдалося досягти завдяки стабільній роботі підприємства та наполегливій праці колективу атомників. Із черговим трудовим досягненням працівників Хмельницької АЕС привітав генеральний директор Андрій Козюра.

Продемонстрували високий рівень знань

На Запорізькій АЕС уперше відбувся конкурс професійної майстерності серед фахівців з охорони праці. У ньому взяли участь п'ять інженерів з охорони праці з електричного цеху, цеху теплової автоматики та вимірювань, енергоремонтного підрозділу, хімічного цеху та цеху господарського обслуговування.

«Поки що це перший досвід, але він позитивний. Конкурс проводився у два етапи. В теоретичній частині потрібно було відповісти на 10 запитань, і всі учасники продемонстрували високий рівень знань. Основним показником їх професійної майстерності стала практична частина», — зазначила старший інспектор служби охорони праці ВП ЗАЕС Світлана Таран.

Практичний етап виявився найцікавішим. Конкурсанти заходили до лабораторії, де бригада умовно виконувала роботи з порушенням правил охорони праці, і за певний час необхідно було виявити найбільшу кількість порушень.

Перемогою здобув Михайло Малишко, що вже дев'ять років працює інженером з охорони праці в енергоремонтному підрозділі.

ЛЮДЯНІСТЬ — У ПОШАНІ!

Добрий день, шановні колеги!

У листопаді ми надсилали вам листа з проханням допомогти нашій колезі А.В. Вареник у лікуванні сина — працівника ДП «СхідГЗК». Спільними зусиллями ми зробили добру справу і життю Сергія Вареника тепер нічого не загрожує. Дякуємо вам за чуйність і допомогу. Антоніна Вікторівна щиро дякує колективу редакції «Атомник України», ЦК Атомпрофспілки та особисто В.О. Матову, про що написала у своєму листі. Він опублікований на її сторінці у фейсбук. Надсилаємо текст листа вам.

З повагою, колектив редакції «Трудова Слава»

Спасибо всем и каждому!

После перенесенного еще в августе инфаркта миокарда моему сыну Сергею была рекомендована операция на открытом сердце, причем срочно. Вторым потрясением стала неподъемная для нас сумма, которую необходимо было собрать в короткие сроки. Но благодаря всем вам то, что казалось таким безнадежным и невозможным, осуществилось.

Позади сложная операция, которую провели в Киеве. Слава Богу, она прошла успешно. Сын уже дома. Предстоит длительная реабилитация.

Пока Сережа был в реанимации, затем в палате, все время думала: как обратиться, что сказать, какие слова найти, чтобы отблагодарить всех людей, которые помогали деньгами, отрывая их от своих семей, звонили, писали в соцсетях, приходили домой, чтобы поддержать?

Перед операцией позвонил из Киева Председатель Атомпрофсоюза Украины Валерий Алексеевич Матов. Он предложил финансовую помощь от Атомпрофсоюза. В результате были перечислены средства на медикаменты для операции, это немалая сумма. Но дело не только в деньгах: представьте, человек такого уровня несколько раз звонит и мне, и сыну, интересуется самочувствием, поддерживает... Это многого стоит. Огромное ему спасибо!

Благодарю также за помощь в решении организационных вопросов администрацию и профком ВостГОКа, лично С. Шовгелю, В. Скубу, Д. Васюко. Большая благодарность работникам отдела по связям с общественностью и СМИ ВостГОКа и редакции газеты «Атомник Украины».

Отдельно хочется сказать огромное спасибо всему коллективу ГМЗ и его профкому (председатель О. Гунько)!

Также благодарю за помощь наших самых близких друзей, родных, соседей, знакомых и незнакомых людей, которые откликнулись и помогли! Спасибо всем и каждому! И дай Бог вам всем крепкого здоровья!

Мама Сергея ВАРЕНИКА

ГОРДИТЬСЯ ЗАПОРІЗЬКОЇ АЕС

Музичний подарунок від духового оркестру

Уже 15 років у День енергетика працівників атомної станції зустрічає Народний аматорський колектив профспілки — духовий оркестр ЗАЕС.

Ось і цього разу з шостої ранку на першій прохідній музиканти створили урочистий настрій на весь день, зігравши марші та інші композиції. У ці святкові дні духовий оркестр супроводжує й вечірні заходи, що відбуваються в Культурно-діловому центрі та в Палаці культури «Сучасник».

Оркестр підготував нову програму. Та в його репертуарі вже майже 500 музичних творів різних жанрів — від фокстротів, вальсів, танго до народної музики, джазу, диско, року та навіть важкого року. Ця колекція щорічно поповнюється новими творами. А ось колектив духового оркестру залишається незмінним. Тут, як і раніше, грають 15 чоловіків. Серед них четверо співробітників ЗАЕС: Юрій Гузев з НТЦ, Вадим Якушин (ЕРП), Михайло Іванов (ЦРБ), В'ячеслав Кірюшин (УВТК). Керує оркестром Андрій Билицький з КДЦ.

2021 рік дався колективу оркестру нелегко — репетиції відновилися лише нещодавно. Через карантин не потрапили й на 1-й весняний тур Мелітопольського фестивалю духових оркестрів. Тому конкурс проводився онлайн, а оцінювалися лише записи творів. На щастя, у вересні духовий оркестр усе ж відвідав «Таврійські сурми» і став лауреатом 1 ступеня. Втім, як і 15 років поспіль, є гордістю Запорізької АЕС. А оркестр, у свою чергу, пишається своїми вихованцями, які сьогодні грають у військових оркестрах України та є лауреатами багатьох міжнародних конкурсів, серед них — Михайло Палій.

У планах творчого колективу відвідати не один фестиваль, а також зіграти разом з колегами з Южно-Української та Рівненської АЕС. Імовірно є й перспектива організації фестивалю музичних колективів усіх майданчиків НАЕК «Енергоатом». Що ж, сподіваємося на їхню реалізацію.

Ірина ГОРТЕНКО

У сфері впливу Атомпрофспілки перебувають підприємства Міненерго України, Мінприроди, Мінохорони здоров'я України тощо

<http://www.atomprofspilka.info>

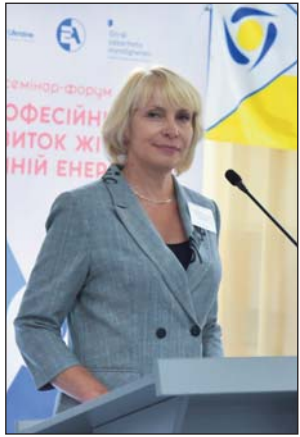
ЛІДЕРИ АТОМПРОФСПІЛКИ

«Амбасадори паритету»

Однією з переможниць у цій спецномінації стала Олена Прокопенко

У листопаді в Києві відбулася Друга національна церемонія нагородження жінок-професіоналок атомної енергетики «WINAward-2021» у рамках проведення заходу WomenInNuclearUkraine: Річна конференція. Формат 2.0.

Нагородження проводилось у номінаціях: «Позитивне лідерство», «Наука, освіта та розвиток», «Міжнародні відносини», «Знання та право» та в спецномінації «Амбасадори паритету». Переможниця обирала відкритим онлайн-голосуванням.

Вона отримала гідну нагороду за свою працю. Я щиро вдячний їй за витримку, талант, здібності та працездатність, — зазначив голова первинної профспілкової організації ВП ЗАЕС Іван Здравчев.

Цього року Олена призначена керівником робочої групи з реалізації пілотного проекту «Гендер для профспілок в енергетиці», який проводиться Атомпрофспілкою спільно з Громадською організацією «Соціальні ініціативи з охорони праці та здоров'я» (ГО СІОПЗ). Проте водночас, коли Атомпрофспілка розпочала свій проект «Гендер для профспілок в енергетиці», у березні 2021 року керівництво «Енергоатома» підписало Меморандум з громадською організацією WIN Ukraine, яка об'єднує, підтримує і заохочує передусім жінок, які працюють в атомній галузі. Саме навесні було започатковано проект «Професійний розвиток жінок атомної енергетики», який має ті ж самі цілі, що й проект Атомпрофспілки, а тому зусилля були об'єднані. Як результат — члени робочої групи з реалізації пілотного проекту Атомпрофспілки є амбасадорами заходу «Професійний розвиток жінок в атомній енергетиці», які просувають принципи гендерної рівності у Компанії.

— Це новий і суттєвий напрям діяльності, — зазначила Олена. — Пілотний проект Атомпрофспілки завершиться в лютому 2022 року. Протягом поточного року ми активно працюємо над ним. Прослухали низку тренінгів та вебінарів від експертів ГО СІОПЗ та стали учасниками і спікерами семінару-форуму «Професійний розвиток жінок в атомній енергетиці» на ЗАЕС. Наразі готуємо інформаційну кампанію щодо гендерної рівності, дотримання гендерних принципів та запобігання гендерній дискримінації на робочих місцях. Підготували друковану інформаційну продукцію. Сподіваємося, вдасться запустити на обох прохідних ЗАЕС відеоролики з гендерної тематики. Однак наше головне завдання — внесення змін до Колективного договору щодо відокремлення розділу «Гендерна політика».

І хоча не всі працівниці ЗАЕС здобули перемогу у вищезазначених номінаціях, проте адміністрація та профспілковий комітет Запорізької АЕС відзначають високий рівень їхньої професійності та активну життєву позицію. А вже одна із номінанток — Олена Прокопенко — отримала нагороду у спецномінації «Амбасадори паритету». Її та інших колег з НАЕК «Енергоатом» президентка WINUkraine Маргарита Раєць визнала експертами, які словами та діями просувають ідею гендерного паритету (рівності) в ядерній сфері.

Отримана Оленою Прокопенко нагорода «Амбасадор паритету» є заслуженою. Працюючи у службі контролю металу та з 2001 року очолюючи цехову профспілкову організацію, вона демонструє уважне ставлення до працівників незалежно від гендерної ознаки. Має авторитет серед колег та працівників інших підрозділів станції. Протягом п'яти років, починаючи з 2015-го, Олена Леонідівна опікувалася підготовкою візного семінару профспілкового активу Атомпрофспілки, який проводився на базі СОК «Гілея». Вміє працювати в команді, а також має професійні здібності згуртовувати колег задля реалізації наманих цілей. Ініціатор, організатор і керівник багатьох цікавих проектів та масштабних заходів для працівників Запорізької АЕС та членів їхніх сімей.

У 2017 році увійшла до складу профспілкового комітету первинної профспілкової організації ВП ЗАЕС та Центрального комітету Атомпрофспілки. У станційній профспілці очолює комісію з культурно-масової роботи, а в ЦК Атомпрофспілки входить до складу комісії з гендерних питань.

— Олена Прокопенко — це справжній лідер не тільки профспілкового руху, а й гендерної політики на станції.

Оксана ЗАГУСТА

МОЛОДЬ АТОМПРОФСПІЛКИ: СТРАТЕГІЯ НА НАСТУПНІ П'ЯТЬ РОКІВ

Визначено конкретні напрями роботи

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

«Програма дій Організації молоді Атомпрофспілки на 2022–2027 роки» — це стратегічний документ, який передбачає напрями подальшого розвитку молодіжної профспілкової організації. Його розробили на заміну попередньої Програми дій, яку затвердили 2017 року. Програма містить такі важливі елементи, як місія, бачення, цінності та цілі ОМА, SWOT-аналіз та визначення конкретних напрямів роботи на наступний період діяльності.

Учасники Колегіуму за допомогою тренерів-фасилітаторів (вони спостерігають та оцінюють усе, що відбувається в групі, створюють умови для активної самостійної й продуктивної роботи кожного учасника. — Ред.) Володимира Ковальчука і Віталія Копиша опрацювали та актуалізували

чинний документ з урахуванням сучасних викликів.

Під час засідання Центральної Ради, яке відбулось у рамках Колегіуму, доручили робочій групі підготувати фінальну редакцію Програми з подальшим її затвердженням на VII З'їзді Організації молоді Атомпрофспілки.

До речі, засідання ЦР проходило у комбінованому режимі (частина членів Ради долучилися онлайн) під головуванням молодіжного лідера Павла Олещука та за участю заступника Голови Атомпрофспілки Павла Пруднікова. Окрім Програми дій, під час засідання підготували зміни до Положення про Організацію молоді Атомпрофспілки, а також сформували робочу групу з підготовки програмних документів VII З'їзду ОМА.

«Дякую Центральній Раді скликання 2017–2022 років. За цей період було реалізо-

вано багато цікавих проектів на місцях, втілено загальноукраїнські ініціативи, налагоджено співпрацю з іншими молодіжними профспілковими організаціями, — підкреслив голова ОМА Павло Олещук.

Нагадаємо, що наступний 2022 рік є виборним в Атомпрофспілці. Протягом грудня-лютого відбуватимуться конференції і загальні

збори у молодіжних та первинних профспілкових організаціях. На молодіжних конференціях звітуватимуть Ради молоді, пройдуть вибори голів та членів Рад, а також делегування представників до складу Центральної Ради ОМА. З'їзд Організації молоді Атомпрофспілки заплановано провести у березні в Києві.

Іванна БУРАКОВА

«АТОМНА ЕНЕРГЕТИКА І МИ»

Нагороди конкурсу дісталися призерів

Цьогорічне нагородження призерів регіонального конкурсу «Атомна енергетика і ми» відбулося напередодні Дня Святого Миколая у дещо незвичному, але зручному для учасників форматі. Працівники відділу роботи з громадськістю і ЗМІ Хмельницької АЕС доставили нагороди до освітніх закладів Рівненщини та Хмельниччини.

Вимогою часу в управлінні освіти м. Славути визнали співробітництво з Хмельницькою АЕС, яка тісно співпрацює з викладацьким колективом міста, свідченням чому — результати конкурсу рефератів «Атомна енергетика і ми». Зокрема, нагороди конкурсу наукових робіт отримали старшокласник Славуцької ЗОШ №1 Андрій Хамрикяку (його роботу відзначено гран-прі) та учениця Славуцької гімназії №4 Ольга Геворкян (удостоєна першого місця).

Нагороди за перше та друге місця отримали учні Судилківського ліцею Ілля

Кондрачук та Анастасія Девель. За підсумками другого етапу Всеукраїнського конкурсу «Ядерна енергія і світ» Ілля Кондрачука також відзначено заохочувальним призом. Співпраця з викладачами та старшокласниками закладу триває вже багато років, учні неодноразово ставали призерами та учасниками не лише регіонального, а й Всеукраїнського конкурсів.

До трійки найкращих також увійшли роботи Олександра Опанасюка з Берез-

дівського ліцею та Олега Сокальського з Оженинського НВК.

До участі в конкурсі дитячої творчості «ХАЕС. Розвиток заради майбутнього» представлено 123 роботи. Зокрема, творчі доробки у жанрах графіки, живопису, декоративно-ужиткового мистецтва та анімації надали школярі міст Нетішина, Славути, Острога, сіл Хмельницької і Рівненської областей.

Активну участь у конкурсі беруть вихованці Неті-

шинської художньої школи, які удостоєні цьогоріч найвищих нагород. Зокрема, гран-прі отримала неодноразова призерка конкурсу Мар'яна Вихованець. Серед призерів також художниці з Нетішина Аріанна Гуменюк, Кіра Колокольчева, Євгенія Мукосій, Марія Осадка, Юлія Войтюк, Поліна Погуральська, Вікторія Мацул.

Серед призерів творчі доробки Назара Кравчука із с. Клепачі Ганнопільської СТГ та Поліни Гуменюк з Оженинського НВК.

ПРИПИНИТИ ПОРУШЕННЯ КОНСТИТУЦІЇ ТА ЗАКОНУ

Руки геть від профспілкового майна!

ЗАЯВА
Ради Федерації профспілок України до органів державної влади щодо перешкоджання законній діяльності профспілок та протиправній конфіскації їхньої власності

7 жовтня 2021 року учасники Всеукраїнської акції протесту профспілок висунули низку вимог, одна з яких — «руки геть від профспілкового майна», на яку Уряд не тільки не відреагував, а й без проведення консультацій з громадськістю 9 грудня 2021 року схвалив два законопроекти «Про правовий режим майна загальносоюзних громадських об'єднань (організацій) колишнього Союзу РСР» та «Про мораторій на відчуження майна загальносоюзних громадських об'єднань (організацій) колишнього Союзу РСР», якими передбачається відібрати власність громадських організацій. 10 грудня 2021 року ці законопроекти за №№ 6420, 6421 зареєстровано Верховною Радою України. Під удар будуть поставлені саме ті громадські організації, які за роки незалежності зберегли своє майно.

Передусім це стосується майнових прав профспілок та їхніх організацій у всіх регіонах України, оскільки передбачається протиправне примусове відчуження, а по суті — конфіскація офісних приміщень, навчальних центрів, оздоровниць, спортивних, туристичних закладів, якими вони законно володіють упродовж багатьох десятиліть.

Після прийняття Конституції України, Цивільного, Господарського кодексів за часи незалежності право власності на профспілкові об'єкти визнано державою й оформлено за профспілками згідно з чинним законодавством. Тим самим держава офіційно визнала профспілки законним власником. Це об'єкти соціально-культурного, спортивного, оздоровчого, туристського призначення. Мільйони працівників та їхні родини, ті, хто постраждав на виробництві, чорнобильці, ветерани праці, учасники АТО десятиліттями користуються послугами профспілкових санаторіїв, спортивних та туристичних об'єктів, відновлюють своє здоров'я і працездатність. Значна частина об'єктів були збудовані, реконструйовані й утримувалися за рахунок профспілкових та інших недержавних ресурсів, коштів трудових колективів, працюючи мільйонів спільнот багатьох поколінь. Водночас десятки об'єктів, примусово вилучених у профспілок і переданих у державну власність, перебувають у зруйнованому стані та не використовуються. Майже чотири тисячі працівників

втрапили робочі місця, держава не отримує сотні мільйонів податків, а люди позбавлені соціальних послуг.

Варто зазначити, що за останні три десятиліття неодноразово чинилися спроби незаконно конфіскувати майно профспілок. Однак усі судові інстанції, у тому числі Верховний Суд України, відхилили ці посягання, справедливо підтвердивши право власності за профспілками.

У 2011–2013 роках так звана злочинна влада намагалася шляхом масових рейдерських атак захопити об'єкти громадських організацій для подальшого розпродажу «своїм». І лише Революція Гідності 2014 року призупинила цей відвертий і нахабний пограбунок.

Невже й нинішня, уже демократична влада прагне продовжити протиправні дії попередників, або у цієї влади настільки кепські справи, що після розпродажу державного майна врятувати бюджет можна, тільки пограбувавши громадські організації?

Європейський суд з прав людини вже звернув увагу на очевидну непослідовність національної практики винесення рішень судами України в питанні статусу власності професійних спілок, а також на незаконність втручання Держави України в майнові права професійних спілок у частині вимог Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (з відповідними протоколами).

На захист українських профспілок рішуче виступили Міжнародна та Європейська конфедерація профспілок, Загальноєвропейська регіональна рада МКП, зарубіжні національні профцентри, які попереджали Президента України, Голову Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України про неприпустимість неправових дій стосовно профспілок. За міжнародним рейтингом МКП Україну вже віднесено до групи недемократичних держав, де права профспілок не забезпечуються.

Ми вимагаємо від влади припинити порушення Конституції, тиск на профспілки і громадські організації, а від Кабінету Міністрів — негайно відкликати законопроекти №№ 6420, 6421.

У разі ігнорування наших вимог закликаємо профспілкові та громадські організації до консолідованих дій, аби дати рішучу відсіч спробам порушення Конституції та Закону, аж до висунення політичних вимог, а також вимагати притягнення до встановленої законодавством відповідальності посадових осіб — ініціаторів перешкоджання законній діяльності профспілок та інших громадських організацій.

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

Грузинські граблі реформи трудового законодавства

Нещодавно під час установчого засідання Комісії з питань координації виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС міністр розвитку економіки, торгівлі та сільськогосподарства України Ігор Петрашко озвучив пріоритети Міністерства у сфері європейської інтеграції. Серед них «підготовка проекту комплексного Закону України «Про працю», норми якого наблизитимуть національне законодавство до права, стандартів та практики ЄС у сфері зайнятості, соціальної політики та рівних можливостей».

Проте, як відомо, попередній проект закону «Про працю» №2708, або так звані 98 статей, що був автоматично відкликаний з парламенту у зв'язку з відставкою уряду Гончарука, якраз і прославився тим, що порушив Угоду про асоціацію та низку основоположних міжнародних трудових стандартів.

Через ліберальність та гнучкість багато експертів заявляли про його схожість з грузинським Трудовим кодексом 2006 року, який замінив собою свого українського «колегу» — Кодекс законів про працю Грузії 1973. Новий документ повністю не відповідає Угоді про асоціацію між Грузією та ЄС, а його реалізація призвела до багатьох порушень трудових прав. Починаючи з 2013 року грузини законодавчо відновлюють свої трудові права, а 30 вересня цього року грузинський парламент ухвалив ще один пакет змін до Трудового кодексу, зробивши важливий крок у напрямі захисту працівників.

За що ж боролися грузини з 2013 року та чи може вивести уроки з цього Україна? Спробуємо розібратися.

Прагнучи створити привабливий інвестиційний клімат у Грузії, на початку 2000-х тодішня політична верхівка геть забула про трудові права та повністю скасувала інспекцію з питань праці, продемонструвавши у такий спосіб свою відмову від принципів гідної праці, які сягають корінням ще часів античності.

Як наслідок, рівень летальних випадків на виробництві (переважно на будівництві та в гірничій промисловості) зріс до рекордних 74%.

До того ж понаднормова праця мала загрозливий характер. Згідно з даними звіту міжнародної правозахисної організації Human Rights Watch деякі працівники трудилися 84 години на тиждень замість 40 чи 48 годин, передбачених законодавством. Тривалість змін працівників деяких марганцеворудних шахт сягала 12 годин протягом 15 днів без вихідних, що, у свою чергу, в разі збільшувало ризик виникнення нещасних випадків на робочому місці.

І хоча 2015 року інспекції відновили, проте їхній мандат поширювався не на всі порушення у сфері трудового права, а лише на питання охорони та безпеки праці небезпечних і шкідливих виробництв.

Рівень державного втручання у сферу зайнятості став мінімальним, оскільки основний фокус змін полягав у гнучкості трудових відносин, аби роботодавець та працівник усе вирішували «оперативно» між собою.

Як справедливо зазначають науковці з трудового права, такий низький рівень державного впливу на сферу праці мав би мотивувати укладати більше колективних договорів. Проте не так сталося, як гадалося. За період з 2011 по 2013 роки в країні було укладено лише 42 колективні договори, з яких — 28 у 2011-му, 6 — у 2012-му та 8 — у 2013 році.

Такі невтішні результати принесла громадянам Грузії реформа трудового законодавства. Сім років життя за новим Кодексом та зміна влади таки дали зрозуміти, що варто повертатися до людиноцентричного підходу, хоча б і поступово. До Трудового кодексу вносилися зміни щодо обмежень строкових трудових договорів, свободи асоціації, тривалості відпусток по догляду за дитиною, рівних прав та можливостей чоловіків і жінок тощо. Деякі з них не можна назвати кардинальними, проте сам факт зміни дискурсу в бік гідної праці вже є позитивом. А вже роки існування ультраліберального Трудового кодексу не минули даремно і великі бізнес-асоціації не хотіли здавати позицій. Їхні тиски лобі відчувалися й під час обговорення змін 2020 року. Проте певного компромісу вдалося досягти.

Найбільшим досягненням стало створення окремого Департаменту з інспектування умов праці на чолі з Головним інспектором. Тут варто зауважити про вагомий роль великих іноземних інвесторів у відновленні повноцінної роботи інспекції з питань праці. Відсутність інспекції розглядалася ключовими інвесторами як перешкода економічній стабільності та принципам відкритого ринку. У 2015 році такі відомі бренди, як Adidas, Puma, Nike та New Balance спільно з міжнародною ініціативою групою Fair Labor Association звернулися до міністра праці, охорони здоров'я та соціального забезпечення Грузії з проханням забезпечити гідні умови праці шляхом відновлення інспекції. А вже компанії, які цінують свій імідж, не хочуть його втрачати через порушення норм трудового законодавства.

Великим каменем спотикання стала понаднормова робота. Раніше 40-годинний робочий тиждень існував лише на папері. Багато роботодавців успішно користувалися прогалиною в законодавстві, яка дозволяла збільшувати тривалість робочого тижня до 48 годин без додаткової оплати. Незважаючи на крити-

ку багатьох юристів та правозахисників, положення щодо оплати понаднормової роботи у розмірі 125% не вдалося прийняти, як і положення щодо мінімального розміру заробітної плати. Отож залишилася чинною норма, що розмір компенсації за понаднормову роботу визначається за угодою сторін. Тобто й мінімальне підвищення зарплати вже може вважатися виконанням угоди.

До того ж не вдалося виключити із підстав звільнення «будь-які інші об'єктивні обставини», що часто дуже широко та суб'єктивно тлумачиться роботодавцями. І лише завдяки посиланню на судову практику працівники можуть обстоювати свої права.

Нові зміни до законодавства ускладнили умови компенсації за вимушений прогул у разі незаконного звільнення. За словами юристів Конфедерації профспілок Грузії, незаконно звільнений працівник не матиме права на компенсацію, якщо він знайшов нову роботу, поки його справа розглядалася у суді (так, розгляд справи може тривати кілька років, і відповідно працівник змушений шукати нове робоче місце. До прийняття змін компенсація такому працівнику все одно виплачувалася).

Як бачимо з вищевикладеного, ліберальне трудове законодавство не витримало випробування часом. Стабільні трудові відносини та їх прогнозованість поряд з чіткою регламентацією прав та обов'язків працівників і роботодавців є запорукою бажання іноземних інвесторів вкладати кошти в економіку.

У 2020 році грузинські парламентарії вирішили на користь соціально відповідальній державі та гідній праці, повертаючись до тих положень, які були закладені в Кодексі законів про працю Грузії 1973 року.

Україна ж наразі має чинний Кодекс законів про працю з більшістю тих положень, які грузини прийняли наприкінці серпня. Тому й постає питання, а чи справді той напрям лібералізації трудових відносин, який обрав наш уряд, і ті заяви, що лунають від можновладців, є доречними? А вже «комплексний Закон «Про працю»» навряд чи буде успішним. Однозначно комплексні зміни потрібні, але лише на принципах соціального діалогу та врахування інтересів як роботодавців, так і працівників. Ідеального документа не вдасться розробити, оскільки у будь-якому разі якась сторуна залишиться незадоволеною. Але трудове право є правом знаходження компромісу, хоч цей процес і нелегкий. І краще пройти цей нелегкий процес, аніж набити великі гупі від ступання на грузинські граблі реформи трудового законодавства.

Інна КУДІНСЬКА,
юристка ГО «Трудові ініціативи»

ЛЕГЕНДИ АТОМНОГО СПОРТУ

Юрій Варакута — капітан звездного «Авангарда»

В августе этого года крупнейшее в Европе уранодобывающее госпредприятие «Восточный горно-обогатительный комбинат» отметило свое семидесятилетие. Физкультуре и спорту на предприятии всегда уделялось большое внимание: в прошлом один из лучших в стране спортивных клубов, мощная материальная база для занятий спортом, опытные тренерские кадры, победители мировых, Европейских и всесоюзных соревнований. Культивировалось более сорока видов спорта, но футбол всегда оставался на комбинате спортом №1.

В далекие пятидесятые годы прошлого столетия руководители ВостГОКа приняли решение создать на комбинате освобожденную футбольную команду, которая смогла бы достойно представлять предприятие на престижных турнирах. Понимали, что футбол — прекрасное средство организации досуга и общения людей. Был построен новый стадион, из Москвы приглашен опытный тренер и целая группа юных «легионеров» — игроков ведущих футбольных школ Москвы, Запорожья, Одессы. Молодежь с удовольствием ехала в Желтые Воды: отличные условия для повышения мастерства, а главное «бронь» на призы в армию и высокая зарплата. Футболисты числились инструкторами физкультуры в штате группкома профсоюза, «подснежниками» получали весомую денежную доплату на шахтах, а еще и такую важную льготу — «вредный стаж», в трудовую книжку. Вот и верь теперь избитым утверждениям, что в Советском Союзе не было профессионального спорта?

Уже через пару лет желтоводцы — чемпионы Украины среди коллективов физкультуры и участники первенства СССР. Футбол на долгие годы станет визитной карточкой Желтых Вод. Чуть позже будут организованы группы юных футболистов, и команда начнет постепенно комплектоваться местными ребятами, которые и продолжили славную историю желтоводского футбола. Четырнадцать стали мастерами спорта, более тридцати — играли в командах мастеров.

Один из них Юрий Витальевич Варакута — живая легенда желтоводского спорта. Капитан звездного «Авангарда», чемпион и бронзовый призер чемпионатов Украины 1965 и 1966 годов, победитель многочисленных всесоюзных, республиканских, отраслевых и областных турниров. В списке футболистов, игравших за «Авангард» в чемпионатах и Кубках страны, его фамилия значится первой — более 300 сыгранных встреч. Несмотря на то, что был центральным защитником, на поле всегда отличался корректной игрой и высокой личной дисциплиной, за всю спортивную карьеру — ни одного удаления с поля. Был настоящим лидером команды, за что товарищи и доверяли ему многие годы капитанскую повязку, а в одном из опросов, проведенных среди поклонников народной игры, Варакута Ю.В. был признан лучшим футболистом в истории желтоводского футбола.

Родился он в потомственной горняцкой семье, в поселке Желтая Река. Отец, Виталий Никитович, бригадир подземных слесарей шахты «Капитальная», один из первооткрывателей урановых залежей в первые послевоенные годы, мама — работница поселковой сто-

ловой. В семье трое мальчишек, работу маме пришлось оставить, полностью посвятив себя воспитанию детей.

Варакуты жили на одной из крайних улиц поселка — Полевой, сразу за огородами которой «толока», где мальчишки с утра до вечера гоняли мяч. Поселок в те годы быстро разрастался, и вскоре в метрах пятистах от дома началось строительство стадиона, где и прошли детские и юношеские годы будущей футбольной звезды. Первым своим тренером Юрий считает брата Валентина, который еще школьником играл за поселковую сборную. Вместе с ним ходил на тренировки, игры, подавал старшим мячи, была и почетная обязанность: носить за братом его фибровый чемоданчик с футбольной амуницией.

В школе Юрий любил уроки химии и физики, но физкультура — главный предмет. Когда в городе открылась детская спортивная школа, успел «засветиться» в большинстве ее секций — по боксу, баскетболу, акробатике, плаванию, борьбе. Но однажды, когда тренер по баскетболу увез старших ребят на соревнования в соседний город, «перебежали» всей секцией «на футбол» — теперь уже окончательно.

Весной 1962 года желтоводские юноши выезжали в Одессу, на игру с ровесниками из «Черноморца». Юрию еще не было и пятнадцати — самый маленький, а в команде играли 18–19-летние ребята. Удивился, когда тренер поставил его в основу, и запомнил эту игру на всю жизнь: «повозил» его тогда здоровенный одесит и забить мяч не дал. Продолжал тренироваться в юношеской команде «Авангарда» и участвовать в областных и республиканских юношеских турнирах.

В 1964 году желтоводская команда мастеров неудачно начала чемпионат — шестнадцать туров без побед и место в «подвале» турнирной таблицы. Из команды ушли ведущие игроки, а достойной замены им не нашлось и тренеры в отчаянии решают пригласить в «Авангард» целую группу юных воспитанников групп подготовки, среди которых был и Ю. Варакута. Кардинально молодежь положение не исправила, но падение в турнирной таблице на время удалось приостановить. Игроком основного состава в тот год Юрий не стал, но до конца сезона успел провести с десяток игр, в большинстве из которых заслужил похвальные отзывы от тренеров. А еще стал в тот год студентом-заочником Криворожского горнорудного института.

Зимой команду принял опытный тренер и уже на первом тренировочном сборе доверил юноше самый ответственный пост — место центрального защитника. Часто вспоминал

потом Юрий, как нелегко давались на сборах первые контрольные матчи, двухразовые тренировки, поездки по горным перевалам Крыма, после которых и кровь шла носом, а порой падал от физического опустошения. Но вскоре адаптировался к нагрузкам и прочно закрепился в основном составе.

Из десяти сезонов, проведенных в профессиональном футболе, больше всего запомнился 1965 год — первые удачные игры, признание болельщиков, а еще — бронзовые медали чемпионата Украины, приглашение в сборную молодежную республики, встреча с олимпийской сборной Японии, победа в молодежном турнире «Переправа», где желтоводец был капитаном сборной ЦС «Авангард». Нередко выходил на поле в этих играх с будущими звездами мирового футбола — А. Бышовцем, В. Мунтяном, В. Каплиным и др.

Но главным спортивным достижением в жизни Юрий Варакута считает победу родного «Авангарда» в чемпионате Украины 1966 года, когда в драматичном трехматчевом поединке удалось победить динамовцев Хмельницка. Круг почета по дорожке главного стадиона страны в Киеве, золотые медали, цветы, шампанское, теплый прием в родном городе, значок мастера спорта и путевка для Желтых Вод на участие в чемпионате Союза среди команд класса «А». И все это, когда тебе только двадцать! Юрий в те годы был хорошо известен в футбольных кругах Украины, его настойчиво приглашали в ведущие команды: донецкий «Шахтер», луганскую «Зарю», коллективы Харькова, Полтавы, Запорожья. Приглашал желтоводскую «звездочку» и Валерий Лобановский, когда тренировал «Днепр», но помешала травма футболиста.

Покинул капитанский мостик родного «Авангарда» Юрий только осенью 1970 года, когда горняцкая команда была расформирована. После этого поиграл пару сезонов за хмельницкое «Динамо», был капитаном команды, но все время тянуло в родной город и в 1972 году он возвращается в Желтые Воды.

Многим футболистам тяжело дается переход от спорта к обычной жизни. Не выдерживают психологически, ведь еще вчера ты был кумиром, а сегодня — обыкновенный человек. Трудным оказался этот период жизни и для Юрия Варакуты. Вспомнил о своем дипломе горного инженера и пошел устраиваться на работу — на шахту. Начальники, которые еще недавно похлопывали капитана по плечу, вежливо отказывали.

Друзья с большим трудом помогли устроиться в ЦНИЛА. Приняли электрослесарем, и затем долгие годы пришлось доказывать свою профпригодность: работал техником, инженером, экономистом отдела сбыта, мастером участка. Но с футболом не расставался и еще долгие годы радовал игрой земляков. С капитанской повязкой выводил команды СК «Юбилейный» в областных и отраслевых чемпионатах, «выставочных» матчах, а за команды ветеранов играл до шестидесяти лет. Проработав на комбинате более тридцати лет, вышел на пенсию.

Бывает так — футболист давно повесил бутсы на гвоздик, а слава о нем еще долго живет среди его поклонников. Это о Юрии Витальевиче, легендарном защитнике «Авангарда» 60–80-х годов. Его и сегодня можно часто увидеть на родном стадионе на играх детских и ветеранских команд, на встречах с друзьями и коллегами, он всегда в курсе всех футбольных новостей и событий. Его узнают и помнят, а болельщики со стажем обращаются, как и в прежние времена: «Привет, Юра!» Испытывает проблемы со здоровьем, практически потерял зрение — последние врачевательские ошибки окулистов, но остается по-прежнему оптимистом. Переживает и уверен, что нынешние экономические и политические «неурядицы» канут в Лету и Большая игра снова вернется в Желтые Воды...

В ноябре этого года Юрий Витальевич отметил свой 75-летний юбилей. Спортивная общественность города, друзья по жизни и спорту сердечно поздравили юбиляра и пожелали легенде желтоводского футбола крепкого здоровья, оптимизма и долголетия!

Николай МЕРКУШЕВ

Існування профспілкового руху в Україні — це ознака рівня цивілізованості держави

ПЕРЕДНОВОРІЧНІ НОВИНИ ЗАЕС

Буде цікаво та смачно

Грудень на ЗАЕС завжди насичений подіями та заходами. Разом з поточною роботою складають підсумкові звіти. І паралельно всі готуються до Дня енергетика та Новорічних свят. У кабінетах вже стоять прикрашені ялинки, і це ще більше сприяє передсвятковому настрою.

Готуються до прийдешніх свят адміністрація Запорізької АЕС і профспілковий комітет. Через карантинні обмеження минулого року масові свята було скасовано. Але з огляду на те, що Запорізька область виходить з «червоної» зони, підготовлено низку заходів, у яких профком бере безпосередню участь. Деякі вже навіть проведені. Це і традиційне підбиття підсумків огляду-конкурсу «Ми так працюємо, живемо та відпочиваємо», на якому нагороджено переможців. Керівники ЗАЕС та профспілкового комітету традиційно зустрілися з ветеранами атомної енергетики. Заслужені нагороди отримали переможці конкурсу професійної майстерності та підрозділи-переможці XXIII огляду-конкурсу. На честь професійного свята Дня енергетика відбулося урочисте нагородження найкращих енергетиків. А також велике свято в ПК «Сучасник». Над підготовкою до цього вечора працювали артисти КДЦ, були задіяні цехи господарського обслуговування та електричних мереж, електроцех, друкарська дільни-

ця, управління соціальних програм, договірне управління та інші. Колективи підрозділів також проявляють ініціативу та влаштовують собі свята.

А після Дня енергетика — Новорічні свята. За словами голови культурно-масової комісії профспілкового комітету Олени Прокopenko, для співробітників станції готуються вітальні презентації. Адміністрація і профспілковий комітет станції планують святковий обхід робочих місць.

Є надія влаштувати велике свято й для дітей співробітників станції. У профкомі вже готують запрошення на новорічні тематичні заходи, які мають відбуватися з 2 по 7 січня. Артисти Культурно-ділового центру готують для дітей сюрпризи.

Профспілковий комітет уже вибрав смачні та цікаві новорічні подарунки: цього року їх значно побільшало, оскільки на атомну станцію працевлаштувалося багато персоналу, які мають дітей. Звичайно, всі заходи проходять з дотриманням карантинних норм та обмеженням кількості присутніх у приміщеннях.

Ірина ГОРТЕНКО

3 турботою про персонал

Відомо, що у святкові дні в усіх кулінарних закладах станції в асортименті з'являються ще й ласощі. Традиційно до Дня енергетика в меню — страви української національної кухні. Напередодні Нового року відвідувачі також побачать багато приємних новинок на роздачах у їдальнях та буфетах.

Головне завдання їдальні ЗАЕС: забезпечити персонал атомної електростанції, який працює позмінно на виробництві, безкоштовним комплексним харчуванням. Воно має бути лікувально-профілактичним та збалансованим, розробленим згідно з нормативними документами. Відступити від передбаченого нормами раціону та запровадити багато новинок тут не вдасться. Але енергетики не залишаться без сюрпризу. Усіх охочих побачити і спробувати «презенти» від кухарів, запрошують завітати до їдальні і напередодні Нового року.

А тим, хто у своє професійне свято перебуває на робочому місці, зокрема персоналу блочного щита керування, УЗтаФО готує кошики з різними смаколикками, а також торт із зображенням їхнього рідного енергоблока. Ось такий індивідуальний підхід! На працюючий у Новорічну ніч персонал теж чекають святкові кулінарні подарунки.

ДЕНЬ СВЯТОГО МИКОЛАЯ

Подаруй дитині свято!

Саме у День Святого Миколая організація молоді ППО ЧАЕС завітала до Дитячого будинку в м. Славутич з подарунками і привітаннями, аби порадувати діток, створити справжнє свято та весело провести з ними час!

Вихованці будинку були дуже раді подарункам, їхні очі світилися від щастя! Зустріч пройшла у теплій,

затишній та просто чудовій атмосфері.

Цього року організація молоді придбала для дитячого будинку новий пілосос, а також приємні подарунки для кожного вихованця, солодощі. Малюки отримали підгузки, багато нових іграшок, а старші дівчата — грошові сертифікати в магазини догляду та косметики.

Щиро дякуємо кожному, хто долучився до нашої традиційної благодійної акції «Подаруй дитині свято». Завдяки добрим та небайдужим серцям вдалося порадувати діток цінними подарунками в День Святого Миколая!

Аукціон «Добра кава»

Уперше в місті-супутнику РАЕС Вараші організували незвичайний благодійний аукціон зустрічей «Добра кава», лотами в якому було спілкування з непересічними містяться. Організатором заходу став місцевий благодійник Олександр Гребень.

Усі охочі активно долучилися до участі в акції та до останніх її хвилин змагалися за зустріч із генеральним директором РАЕС Павлом Павловичем, міським головою Олександром Мензулом і депутатом Рівненської облради Оленою Корень. Торги стартували від 300 грн, максимальна сума переможної ставки — 4000 грн. Зібрані кошти у сумі 9000 грн передали на потреби вихованців Вараського міського центру комплексної реабілітації для осіб з інвалідністю імені З.А. Матвієнко та Асоціації інвалідів з дитинства «Надія». Для їхніх підопічних, напередодні свята Святого Миколая, в розважальному дитячому центрі «Пальма» організували ігри та частування. До підготовки долучилися й рівненські атомники.

У наш час є багато можливостей для благодійності. Можна поділитися часом, талантом чи грошима, головне — допомагати зі щирим серцем, і тоді робити це дуже легко.

Пориньте у казку

За багаторічною традицією профспілковий комітет ДП «СхідЗГК» підготував до Новорічних свят солодкі подарунки для 1755 дітей (віком молодше 14 років) працівників комбінату — членів Атомпрофспілки.

Кожен з нас пам'ятає, з яким нетерпінням чекав у дитинстві солодкий сюрприз, який батьки приносили з роботи. Був час, коли солодкі подарунки видавали в казкових будиночках у Палаці культури. Туди діти приходили у новорічних костюмах і кружляли в хороводах навколо ялинки у Дзеркальному залі, дивилися новорічну виставу. Багатьом передавали подарунки зайчики та білочки, які зустрілися татові чи мамі на шляху додому. Було цікаво та казково!

Часи змінюються, і здивувати сучасну дитину непросте. Не зупиняйтеся на банальному врученні подарунка. Придумайте цікаву історію чи квест. Пориньте разом зі своїми дітьми у казку!

Творити добро просто!

Напередодні Дня Святого Миколая у шаленому ритмі грудня наші «Миколайчики» Олексій Гончарук та Роман Паска радували діток Нетішинського центру комплексної реабілітації для осіб з інвалідністю «Мрія» та Ізяславського навчально-реабілітаційного центру для дітей з порушеннями опорно-рухової системи. Фінансову підтримку надала ВП ХАЕС.

Працівники Хмельницької АЕС та ППО ВП ХАЕС намагаються приділити увагу та порадувати

кожного, хто потребує тепла і дива, особливо у святкові дні!

Творити добро просто. А ви пробували?

Оксана РАБЧЕНЮК

Корисні подарунки малечі від ОМ ЮУАЕС

Напередодні Дня Святого Миколая представники організації молоді ППО ВП ЮУАЕС завітали до Центру соціально-психологічної реабілітації дітей.

На жаль, через карантинні обмеження вихованців не вдалося особисто привітати з прийдешніми святами. Малечі передали корисні подарунки, які допоможуть розкрити розумові та творчі здібності. Це розвивальні ігри та набори для малювання картин за номерами.

Організація молоді ППО ВП ЮУАЕС сподівається, що цьогорічні презенти допоможуть діткам, обділеним батьківською турботою по-справжньому відчувати казкову атмосферу прийдешніх свят.

Щира подяка адміністрації та профспілковому комітету Южно-Української АЕС за підтримку молодіжних ініціатив.

Благодійний забіг

Під час благодійного забігу до Дня Святого Миколая організацією молоді РАЕС зібрано 30425 грн.

Ці кошти будуть використані для купівлі реабілітаційно-спортивного обладнання в Центр реабілітації м. Вараш, а також передані Асоціації інвалідів з дитинства «Надія».

Щиро дякуємо всім учасникам! Ви — неймовірні!!! Ще раз переконуємося, що разом РОБИТИ ДОБРО ЛЕГКО!

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000